

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till landskapslag
om ändring av jaktlagen för landskapet Åland.

I april månad 1988 påträffades i Finland sjukdomen rabies efter att landet varit fritt från sjukdomen under en tidsperiod om nära trettio år. Sjukdomen, som orsakas av ett virus, kan drabba alla varmblodiga djur och också människor.

De första fallen av rabies senaste vår upptäcktes i Kymmene län i sydöstra Finland. Hittills har ett sextiototal fall av sjukdomen upptäckts och diagnostiserats hos i första hand räv och mårddhund, men också hos hund. Trots att sjukdomen hittills konstaterats förekomma endast inom ett begränsat geografiskt område betraktas hela landet, inklusive landskapet, som rabiesområde.

Det finns en uppenbar risk för att den rabiessmitta som för närvarande finns i huvudsak i Kymmene län kommer att spridas till även andra delar av landet, trots de bekämpningsåtgärder som där vidtagits i syfte att begränsa spridningsmöjligheten. Anledningen härtill är att viruset finns hos vilda djur och att det i praktiken är svårt att bekämpa sjukdomar hos vilt. Också erfarenheterna av rabiesbekämpningen i de mellaneuropeiska länderna visar att sjukdomen är mycket svår att utrota när den finns hos vilda djur.

Av det ovan sagda följer att det är nödvändigt att vidta åtgärder för att minska risken för att sjukdomen kan få fäste i landskapet och också skapa förutsättningar för att bekämpa sjukdomen om den upptäcks i landskapet. Eftersom det virus som orsakar sjukdomen finns i saliven hos smittade djur sprids sjukdomen i huvudsak genom bett. De djur som sprider rabies är således i första hand de marklevande rovdjuren räv, mårddhund och olika mårddjur.

För närvarande måste hund som används vid jakt i landskapet vara vaccinerad mot rabies. Också annan hund än jakthund måste vara vaccinerad för att få föras till landskapet från någon annan ort i landet. Sålunda måste skyddet mot att rabies skall spridas genom hund vara ordnat på ett tillfredsställande sätt.

Sannolikheten för att sjukdomar skall spridas mellan vilda djur är beroende av hur starka stammar det finns av ifrågavarande arter. Ju starkare stammarna är desto fler möjligheter till direkt eller indirekt kontakt mellan ett sjukt och ett friskt djur finns det. Om jakten efter i första hand räv och mårddhund intensifieras så att antalet djur av ifrågavarande arter minskas väsentligt så bör risken minska för att sjukdomen skall få fäste i landskapet.

Mårddhund får för närvarande jagas under hela året. Räven är däremot fredad från jakt under tiden 16 april - 1 juli. Eftersom det under nuvarande förhållanden är

angeläget att minska både räv- och mårhundsstammarna i landskapet, bör bägge dessa arter tillåtas för jakt under hela året. För den skull föreslås 24 § jaktlagen för landskapet Åland ändrad så att landskapsstyrelsen medges rätt att förlänga de i lagens 20 § fastslagna jakttiderna.

För närvarande finns det inte orsak att tillåta användning av annars förbjudna jaktmetoder i den intensifierade jakten efter marklevande rovdjur. Ett sådant behov kan dock uppstå, beroende på hur sjukdomen sprider sig. Det bör därför redan i detta skede göras möjligt för landskapsstyrelsen att tillåta annars förbjudna jaktmetoder om det visar sig nödvändigt. I detta syfte föreslås en ny 51a § fogad till lagen.

Utöver de lagändringar som erfordras för att försöka hindra sjukdomen rabies från att få fäste i landskapet föreslås bestämmelserna i lagens 56 § 2 mom. om användningen av jaktkortsmedlen ändrade. Avsikten med den ändringen är att göra det möjligt att bevilja understöd ur jaktkortsmedlen för den verksamhet som bedrivs vid Ålands jakt- och fiskemuseum.

Jaktvårdsföreningarna har givits tillfälle att yttra sig om den föreslagna utvidgningen av användningsområdet för jaktkortsmedlen.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g
om ändring av jaktlagen för landskapet Åland

I enlighet med landstingets beslut

ändras 24 § 1 mom. och 56 § 2 mom. jaktlagen den 5 juli 1985 för landskapet Åland (31/85) samt

fogas till lagen en ny 51a § som följer:

24 §

Landskapsstyrelsen kan, om det av synnerliga skäl visar sig nödvändigt, för viss tid:

- 1) fullständigt freda vilt som anges i 20 §;
 - 2) förlänga jakttid som anges i 20 §; samt
 - 3) tillåta jakt på vilt som inte nämns i denna lag.
-

51a §

Landskapsstyrelsen kan, om det av synnerliga skäl visar sig nödvändigt, besluta att förbjudet fångstredskap eller fångstsätt får användas vid jakt efter visst viltslag.

56 §

Det i 1 mom. avsedda anslaget kan användas för att finansiera

- 1) kostnader för viltvård och forskning;
- 2) kostnader för inrättande av skyddsområden som avses i 26 §;
- 3) kostnader för jägaransvarsförsäkringar;
- 4) kostnader för avlöning av funktionärer som erfordras för viltvården och jaktadministrationen samt för övriga kostnader för deras verksamhet;
- 5) understöd åt jaktvårdsföreningar och andra organisationer för främjande av viltvården och höjande av jaktkulturen;
- 6) understöd åt enskild person, efter inhämtande av jaktvårdsförenings yttrande, för viltvårdsåtgärder som är till nytta för en större region; samt
- 7) understöd åt organisation som upprätthåller jaktmuseum.

Denna lag träder i kraft den 15 april 1989.

Av verkställigheten av lagen förutsatta åtgärder får vidtas innan lagen träder ikraft.

Mariehamn den 5 januari 1989

L a n t r å d

Sune Eriksson

T.f. lagberedningschef

Lars Karlsson